

Sygn. akt I C 2098 / 15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Małgorzata Wąchała**

po rozpoznaniu w dniu 23.02.2016 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **w G.**

przeciwko **K. P.**

o zapłatę 245 207, 69 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego **7 217 zł** kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód – (...)w G. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego K. P. 245 207, 69 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 154 030, 98 zł – od dnia 13.12.2013 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 91 176, 71 zł – od dnia 01.10.2015 r. do dnia zapłaty,

oraz kosztami procesu.

Powód podał, że dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) S.A. w dniu 23.04.2010 r. umowy o kredyt gotówkowy. Pomimo precyzyjnie ustalonych warunków kontraktu, pozwany nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z powyższego stosunku prawnego. Wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanego wierzytelności na rzecz powoda. Zbycie wierzytelności nastąpiło zgodnie z art. 509 kc ze skutkiem na dzień 09.12.2013 r. O cesji wierzytelności pozwany został poinformowany pisemnym zawiadomieniem z dnia 27.01.2014 r. Na zobowiązanie pozwanego na dzień sporządzenia pozwu składają się:

- 154 030, 98 zł – tytułem wykorzystanego przez pozwanego, lecz niespłaconego kapitału umownego,

- 91 176, 71 zł – tytułem niezaspokojonych odsetek za opóźnienie (karnych) naliczonych przez wierzyciela pierwotnego od kwoty wymagalnego kapitału do dnia skutku cesji.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwany przyznał, iż zawarł w dniu 23.04.2010 r. umowę kredytu gotówkowego z (...) S.A. Z uwagi na ciężką sytuację finansową w 2011 r. zaprzestał dokonywania regularnych spłat. Powyższe skutkowało wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego.

Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powodowego (...). Zarzucił, że przedłożony przez powoda odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09.12.2013 r. nie może być uznany za podstawę skutecznego przejścia wierzytelności. Podniósł, iż zgodnie z przywołaną umową z dnia 09.12.2013 r., tj. zapisem § 3 ust. 2, przeniesienie wierzytelności miało nastąpić z chwilą zapłaty na rachunek zbywcy ceny określonej § 4 umowy. Dopiero wykazanie, iż doszło do zapłaty ceny na rzecz poprzedniego wierzyciela przesądzałoby o możliwości uznania skuteczności umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09.12.2013 r. Dowodem potwierdzającym legitymację powoda mogłaby być wyłącznie kompletna umowa cesji wierzytelności (tj. wraz ze wskazaniem ceny sprzedaży oraz dowodem zapłaty tejże ceny na rzecz zbywcy).

Pozwany podniósł, że nie zostały mu w żaden sposób przedstawione sposoby wyliczenia wierzytelności, a w szczególności nie został mu wskazany sposób rozliczenia wpłat przezeń dokonanych oraz wysokość opłat i odsetek ściśle związanych z pierwotną umową kredytu z dnia 23.04.2010 r.

W piśmie z dnia 10.02.2016 r. powód podniósł, że umowa cesji w § 6 pkt 1 jednoznacznie wskazuje, iż dokumentacja do wszelkich spraw objętych cesją zostanie przekazana nabywcy po dniu przeniesienia. Dniem przeniesienia jest zgodnie z § 3 ust. 2 umowy dzień uiszczenia ceny na rachunek bankowy zbywcy. W świetle powyższego fakt posiadania przez powoda dokumentacji dotyczącej zobowiązania pozwanego per se potwierdza wykonanie umowy cesji, w tym zaspokojenie ceny.

Powód podniósł, że do pozwu zostały dołączone dokumenty, które w sposób szczegółowy opisują, jakie składniki zadłużenia wchodzi w skład roszczenia.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

K. P. prowadził od dnia 26.05.2008 r. działalność gospodarczą (...) Budownictwo (...) w O..

/ dowód: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 27; zaświadczenie o nrze identyfikacyjnym REGON – k. 28 /

Dnia 23.04.2010 r. (...) S.A. w W. jako kredytodawca oraz K. P. jako kredytobiorca zawarli umowę kredytu (...) nr (...).

Bank udzielił pozwanemu kredytu gotówkowego przeznaczonego na spłatę zobowiązań i bieżącą konsumpcję w kwocie 200 000 zł na okres 96 miesięcy.

Kredyt miał zostać spłacony w 96 ratach (pierwsza płatna do 23.05.2010 r., ostatnia do 23.04.2018 r.) po 3 109, 60 zł, co daje łącznie 298 513, 19 zł.

Dłużnik podpisał oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie art. 97 ust. 1 i 2 prawa bankowego – w oświadczeniu nie została wskazana kwota maksymalna ani data końcowa uprawnienia Banku do wystąpienia o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Dłużnik złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na dokonanie przez Bank przelewu wymagalnej wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego na(...)tworzące (...) lub na (...).

/ dowód: harmonogram spłaty – k. 23-25; notatka z dnia 20.04.2010 r. – k. 29; deklaracja

wystawcy weksla własnego – k. 30; weksel in blanco – k. 31; umowa o przelew

wierzytelności z umowy ubezpieczenia na życie – k. 32-33; oświadczenie o poddaniu się egzekucji z dnia 23.04.2010 r. – k. 34; oświadczenie o zgodzie na przelew – k. 36; wydruk aneksu – k. 39; umowa kredytu z dnia 23.04.2010 r. – k. 40-46; wniosek o udzielenie kredytu – k. 47-50 /

Dnia 11.07.2012 r. (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) przeciwko K. P..

Bank wskazał, że zobowiązanie dłużnika wynika z umowy kredytu gotówkowego z dnia 23.04.2010 r. i obejmuje:

- 186 176, 65 zł należności głównej,

- 45 084, 36 zł odsetek naliczonych od 25.01.2011 r. do 10.07.2012 r. według maksymalnej stopy procentowej,

- 106, 36 zł kosztów windykacji,

a także dalsze odsetki od kwoty należności głównej liczone według czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...).

/ dowód: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 11.07.2012 r. – k. 13 /

Postanowieniem z dnia 08.08.2012 r., I Co 1344/12, Sąd Rejonowy w (...) nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) klauzulę wykonalności co do całości objętych nim roszczeń z ograniczeniem do 300 000 zł.

/ dowód: odpis postanowienia z dnia 08.08.2012 r. – k. 15-17 /

Komornik Sądowy przy SR (...) D. M. prowadził na podstawie tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 11.07.2012 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 18.08.2012 r., I Co 1344/12, postępowanie egzekucyjne w sprawie (...).

W tym postępowaniu została wyegzekwowana kwota 32 457, 32 zł. Wierzyciel poniósł koszty postępowania w kwocie 98, 93 zł.

Dnia 31.12.2013 r. wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Postanowieniem z dnia 31.12.2013 r. KS D. M. na podstawie art. 825 kpc umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie (...), ustalił koszty tego postępowania na 15 204, 77 zł i wezwał dłużnika do zapłaty 12 409, 16 zł.

/ dowód: odpis postanowienia z dnia 31.12.2013 r. – k. 11-12; tytuł wykonawczy – k. 13-15 /

Dnia 09.12.2013 r. został sporządzony dokument oznaczony jako umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy stronami: (...) S.A. oraz (...) (...). W imieniu Banku dokument podpisały K. L. i M. W., w imieniu powodowego (...) – A. P..

Bank oświadczył, że na dzień 20.09.2013 r. przysługuje mu 6 484 bezspornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z różnych tytułów, w tym z tytułu czynności bankowych - § 1.1.

Zbywca sprzedał na rzecz nabywcy i nabywca kupił wierzytelności wraz z wszelkimi zabezpieczeniami wymienionymi w załączniku nr(...) i wszelkie inne prawa z wierzytelnościami i zabezpieczeniami związane, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i kary - § 3.1.

Przeniesienie wierzytelności miało nastąpić w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy (dzień przeniesienia) - § 3.2.

Cena miała zostać zapłacona do dnia 16.12.2013 r. - § 4.1.

Cena ostateczna miała zostać ustalona na dzień poprzedzający dzień przeniesienia - § 4.2.

W dniu 10.01.2014 r. przed notariuszem A. S. wskazane osoby podpisały dokument oznaczony jako Aneks nr (...) do umowy sprzedaży z dnia 09.12.2013 r. W pkt 2 tego dokumentu zawarte jest postanowienie, iż strony potwierdzają, że dzień przeniesienia nastąpił w dniu 12.12.2013 r.

/ dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 09.12.2013 r. wraz z aneksem – k. 56-60 /

W dokumencie oznaczonym jako załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09.12.2013 r. pod poz. 3095 została wymieniona wierzytelność wobec K. P. wynikająca z umowy kredytu gotówkowego wynosząca 239 800, 03 zł, w tym:

- kapitał – 154 030, 98 zł,

- odsetki – 85 640, 04 zł,

- koszty – 129, 01 zł.

/ dowód: załącznik – k. 53-55 /

Pismem z dnia 27.01.2014 r. (...) sp. z o.o. powołując się na pełnomocnictwo udzielone przez (...) (...) (nowego wierzyciela) skierował do K. P. wezwanie do zapłaty 247 805, 42 zł w związku z dokonaniem przez (...) S.A. w dniu 09.12.2013 r. przelewu wierzytelności na rzecz (...) (...) w G..

Wskazał, że stan zadłużenia na dzień 27.01.2014 r. wynosi:

- należność główna – 154 030, 98 zł,

- odsetki – 93 645, 43 zł,

- koszty wierzyciela pierwotnego – 129, 01 zł.

/ dowód: wezwanie do zapłaty – k. 51-52 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodził od pozwanego należności w kwocie 245 207, 69 zł, jaką miał nabyć od pierwotnego wierzyciela pozwanego – (...) S.A., a która miała wynikać z umowy kredytu z dnia 23.04.2010 r.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 kpc stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód zobowiązany był zatem udowodnić, że osobie, którą wskazał w pozwie jako swojego poprzednika prawnego, przysługiwała wierzytelność wobec pozwanego opiekująca na kwotę wskazaną w pozwie, a także, iż nabył skutecznie tę wierzytelność.

Pozwany nie kwestionował istnienia zobowiązania wobec (...) S.A. ani faktu powstania zadłużenia wobec Banku. Nie oznacza to jednakże przyznania istnienia zobowiązania wobec powoda ani wysokości tego zobowiązania.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zgłoszone w piśmie z dnia 10.02.2016 r. Powód dołączył do tego pisma kolejne dokumenty na okoliczność „braku zarzutów dotyczących wartości przedmiotu sporu w okresie poprzedzającym cesję”.

Po pierwsze, sformułowanie tej tezy budzi zastrzeżenia, gdyż przed cesją wierzytelności nie było wartości przedmiotu sporu, która to wartość ma walor wyłącznie procesowy. Być może powodowi chodziło o niekwestionowanie wierzytelności, czyli aspekt materialnoprawny, jednakże od zawodowego pełnomocnika działającego w imieniu powoda należy oczekiwać precyzji i prawidłowości używanych sformułowań. Po drugie, to, że pozwany nie kwestionował zadłużenia wobec Banku na etapie wystawienia i realizacji bankowego tytułu egzekucyjnego, nie oznacza, że tym samym zgadza się z wysokością zobowiązania zgłaszaną przez powoda.

Materiał dowodowy przedstawiony przez powoda nie uzasadnia należycie istnienia po stronie pozwanego zobowiązania do świadczenia w wysokości wskazanej w pozwie.

Podstawy do ustalenia, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanego mającą swe źródło w umowie kredytu z dnia 23.04.2010 r. nie daje umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 09.12.2013 r.

Powód nie przedłożył pełnego tekstu tej umowy. Złożony tekst zawiera szereg miejsc zakreślonych, praktycznie na każdej stronie umowy (w części II, IV, IX części wstępnej, w § 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, w aneksie nr (...)).

Na podstawie takiego dokumentu sąd nie jest w stanie ocenić ważności i skuteczności postanowień umowy przelewu i w konsekwencji nabycia wierzytelności przez powoda. Nie wiadomo, na jakich warunkach została zawarta umowa przelewu, czy te warunki zostały wypełnione.

Następnie należy zwrócić uwagę, że powód nie wykazał umocowania osób, które podpisały dokument umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09.12.2013 r. do reprezentowania zbywcy – (...) S.A. Nie przedstawił bowiem pełnomocnictw upoważniających do działania M. W. i K. L. w imieniu tego Banku.

Następnie należy zgodzić się z zarzutem pozwanego, iż powód nie wykazał skuteczności umowy cesji.

Zgodnie z art. 510 § 1 kc umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony umowy inaczej postanowiły. Zasada nabycia wierzytelności wskutek zawarcia samej umowy (czyli podwójnego, zobowiązująco-rozporządzającego skutku umowy przelewu) może zostać zatem przez strony umowy zmodyfikowana.

Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z postanowieniem § 3 ust. 2 przedłożonej umowy przelewu przejście na cesjonariusza wierzytelności miało nastąpić w dniu przeniesienia, tj. w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy. Cena ta miała zostać ustalona na dzień poprzedzający dzień przeniesienia. Strony uzgodniły tym samym przesunięcie skutku rozporządzającego w stosunku do dnia zawarcia umowy. Dopóki powód jako nabywca nie uiścił ceny nabycia wierzytelności, nabycie to nie nastąpiło.

Powód nie wykazał, aby zapłacił na rzecz cedenta cenę sprzedaży przewidzianą w umowie.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu konsekwentnie wyraża stanowisko, że wykazanie nabycia wierzytelności w drodze umowy przelewu wymaga przedłożenia kompletnej umowy przelewu oraz wykazania wypełnienia jej warunków, w szczególności zapłaty ceny nabycia, o ile przeniesienie wierzytelności zostało powiązane z zapłatą ceny (por. wyrok SO z dnia 16.04.2014 r., II Ca 129/14).

Nietrafne było stanowisko powoda, jakoby fakt przedłożenia z pozwem dokumentacji dotyczącej zaciągniętego przez pozwanego kredytu miał potwierdzać zapłatę ceny. Owszem, fakt przekazania powodowi przez Bank dokumentacji dotyczącej przelanych wierzytelności mogłby potwierdzać fakt zajścia dnia przeniesienia. Jednakże powód takiego faktu, tj. przekazania dokumentacji, również nie udowodnił. Powód nie przedłożył dokumentu zawierającego oświadczenie Banku, iż w wykonaniu umowy sprzedaży wierzytelności przekazuje on powodowi dokumentację dotyczącą przelanych wierzytelności. To, że powód posiada jakąś dokumentację, nie oznacza, że ją otrzymał od Banku w wykonaniu umowy sprzedaży wierzytelności.

Przedłożony przez powoda aneks nr (...) do umowy sprzedaży mający potwierdzać, iż dzień przeniesienia nastąpił w dniu 12.12.2013 r. nie może stanowić dowodu tej okoliczności, gdyż również zawiera szereg zakreśleń tekstu, nadto zaś także w stosunku do tego dokumentu powód nie wykazał umocowania osób podpisanych pod nim do reprezentowania stron.

Następnie należy zwrócić uwagę, że tabela mająca stanowić załącznik do umowy sprzedaży z dnia 09.12.2013 r. (k. 53-55) nie może stanowić dowodu objęcia tą umową wierzytelności wobec pozwanego K. P.. Nie wiadomo, kto podpisał ten dokument, czy były to osoby umocowane do reprezentowania stron umowy sprzedaży wierzytelności.

Sąd podziela także stanowisko pozwanego dotyczące wyliczenia wysokości dochodzonej od niego należności.

Powód podniósł, że zobowiązanie pozwanego obejmuje 154 030, 98 zł należności głównej oraz 91 176, 71 zł odsetek naliczonych przez pierwotnego wierzyciela.

Z dokumentów dotyczących wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego (...) na rzecz Banku wynika, że na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) zadłużenie pozwanego wobec Banku miało obejmować należność główną w kwocie 186 176, 65 zł, odsetki w kwocie 45 084, 36 zł i koszty windykacji. Z adnotacji sporządzonej na tytule wykonawczym przez KS D. M. dnia 31.12.2013 r. (w trybie art. 816 § 1 kpc) wynika, że w sprawie (...) wyegzekwowano 32 457, 32 zł. Nie wiadomo zupełnie, na poczet jakich należności zostało zaliczone to świadczenie, tj. czy dotyczyło to należności głównej czy też odsetek.

Następnie trzeba zwrócić uwagę, że powód w ogóle nie przedstawił sposoby wyliczenia odsetek zgłoszonych w pozwie na kwotę 91 176, 71 zł. Nie wiadomo, od jakiej należności głównej i za jakie okresy zostały naliczone te odsetki.

Powyższe wskazuje, że powód nie udowodnił ani nabycia wierzytelności wobec pozwanego wynikającej z umowy kredytu z dnia 23.04.2010 r. ani wysokości tej wierzytelności. Prowadzi to do wniosku o bezzasadności powództwa i w konsekwencji jego oddalenia.

Niezasadny był jedynie zarzut pozwanego dotyczący dopuszczalności przelania wierzytelności z umowy kredytu, albowiem przy zawarciu tej umowy złożył on wyraźne oświadczenie o zgodzie na dokonanie przez bank przelewu wierzytelności na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego.

Pozwanemu jako wygrywającemu sprawę przysługuje na podstawie art. 98 kpc zwrot kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia MS z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – 7 200 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.